

Publicerad 2011-12-15 22:12 av Lena Själsöga Keijser

ad verbum

visa mig
till
de blanka
städerna

däri
allt
är

blankt

minnesblankt

vem
talar

törstar du

se

sandens
rubinstrålar

kupa
händer

till dig

vem
talar

jag ser dem

sitta i ring

är de kvinnor

är de män

hur många

i drömladet

vet jag

detta är kvinnor

visdomsbärare

de vakar

i mitten ser jag ett knyte

ett barn

en kvinna

kvinnorna är tolv

rosor

runt

henne de vakar

med

vem

talat

vindfadern klär sig i stormögon

vindmodern klär sig i stormögon

stämmor

brister

av spända strängar

ryter gör lejonen

i skogen

svarar gör snöleoparden

i bergen

kvinnan

i skyn

mildrar ögon

vindfadern

vindmodern

lägger stormens öga

i skrinet

av ebenholts

med intarsiasömmar av rönn

vem

talar

de långhalsade betar i frid
tingelitantblommor ur paraplyträd

gyllensanden andas
sandrök
gnistrande

så många ringar
har lagts

runt din hals

du stolta massaj
dina ögon

glittrar
av hennes

mjuka rörelser

du hoppar upp till solängen
skänker henne

en solbladsfjäril
i ögonkälla

i natten vakar ni
över eldens hus med edra händer

vaggar
stjärnbarnen in i dröm

i himmelsängen
andas stjärnviol

de långhalsade betar i frid

tingelitantblommor ur paraplyträd

gyllensanden andas
sandrök
gnistrande

så många ringar
har lagts

runt din hals

vem
talar

du står inför sagobrunnen
med en nattsärk vilken blivit
alltför stor
du släpper den ned i det svarta vattnet

för en stund
ser det ut att vara blankt
indigoblå
indigogrön
tjära

peryleneblågrön

nattsärken är kanske en alruna
en alruna med grenar långa
rötter

vilka gråter blod
av de
ohörda
hörda

i det du släpper in alruna i sagobrunnen
hör du
skriet

skriet vrider sig i månvarv

barnet skriker
vid ljusmötet

detta kallas för att födas

alrunan
löses
upp

alruna
möter stjärnväliden

vattnet klarnar

du ser

blanka städer

visa mig
till
de blanka
städerna

däri
allt
är

blankt

minnesblankt

vem
talar

trumman har ljudit i nio dalar fyra åter står

det krusade havet vitnar
tårar faller över hennes kropp
tindrande tindrande markängder
smecker dina fötter

avtrubbade händer ligger utslagna
spetsar har slöats uddats av

och regnen strömmade i trenne vingblad

trollsländan
dagsländan
nattsländan
bar

i trenne vingblad fortfor strömmarna
genom flodernas kropp
reste vidare i ringhavs stjärntändares
lågors andedräkt
och örtagårdsögon
steg upp över solranden

en sak har jag önskat i det tysta
att se mig vacker i dina ögon
solfläckar slöt grinden runt cellen

korpmoder slog sina vingar
kastade mig i flodens silverhängen
gjöt myrrah
basilikum och timjan i ögon
rosmarinkvistar blommade i mitt hår
drack salviablakens vidgande

lavendel lugnade smärtregnen

en sak har jag önskat i det tysta
att se mig vacker i dina ögon
solfläckar slöt grinden runt cellen

julrosen
helleborus
släppte slutna vitblad
bar mitt ansikte in i darrgräs vita plymer
åkervinda lyfter blåregn
ur poppelns krona

flyg fågel
flyg ut ur mitt bröst
rör vid hans örsnibb
viska
brusande snäcka
viska
i dina ögon sköljer
min av dig
skönhet

vem talar

hon lägger sin skärva
i aftonvindens vinge
varligt bärs livsskärvan in i aftonhav
vaggas av stjärnmoder
förs av tempelvinden
in i tempelstäderna

var har du varit min rosenvinge

vandrade gjorde jag
fötterna sjönk allt djupare
händer drog dem underifrån
kämpade gjorde jag
år ut och år in
förgäves sökte jag stiga ur
de greppade allt hårdare runt vristerna
blodet försvann
insåg det lönlösa i denna kamp
enades med kampen

det var i den stunden rötterna
rötterna underifrån vävde mig en matta
hindrade mig från att sjunka
dras ned under ytan

fråga mig ej hur

plötsligt

befann jag mig vid floden vilken flyter
under över in genom
flodvingar bar mig till havsklippan
där pärldroppar visade mig lerkrukans väg
de bar mig vida in i lugnade skogar
lade mig under
de korsade trädens kronor
blommade vita bladen
lämnade kronor
vita fjärilar målade luften
väcktes av jaguarens vakandestämman
kolibri fuktade mina läppar
örnen bar mig till

hon lade skärvan i aftonvinden
du finner mina ord i lerkrukan vid dina fötter

du frågar var har jag varit
fråga mig
var har du kommit
och jag svarar dig
hit har jag kommit
i mitraskogens andning

vem talar

ja

mina ord äro långa
läser du orden med guldstoff
ur dina ögonbrunnar
läser du orden i den upplösta
längdens rytm
jambgång
fyller
dig

vem talar

månskäran sträckte ut sin hand
snipan seglade på isflaks pussel
blixtar gnistrade blåeldar
isflakspussel lades till rätta
vandrade i isarnas djuphöga stigar
strålades in i himmelsvida kristallbergen

klangerne
klangerne spräckte alla tankar
glasfjärilar flögo fria in i purpursolen
smälte farhågors upptornade segel
vandrade i mjuka molnländer
sjönk ej igenom mossan

andades gärdsmygen
falken löste hökens vingar
svanar bar mig i hamn

och sälarna flög in i solen
valen svalde suckan

delfiner
lyfte havens nedtrampade

draken rörde vid törnroshäckens svarta klotaggar
hon grät röda tårar varur taggarna skingrades
bladens gröna smaragder bad tårarna blomma
så gjorde de

valen vattnade rotstocken
med renade suckarnas näring
kaskadregnen glittrade
muren vittrade och sanden strålade rubiner

du frågar var har jag varit
fråga mig
var har du kommit
och jag svarar dig
hit har jag kommit
i mitraskogens andning

vem talar

vandrade in i träsk
in i sumpmarker
moskiter svärmade sög musten ur mig
klådan steg upp färgade ögonen gula
iglarna sög ur mig
blodet försvann gavs åter i
röda sidensjok fyllda med budfjädrar
hängande grenar höll mig kvar
höll mig uppe

krokodiler vakade med mina stigar
i skimrande röda grottor
sejdade tecknen
hennes ögon följde
min bleka huds skiften
bar mina andningsskålar i sina händer
var gång jag tappade tråden
snurrade hon sländan
skräddaren sömmade i eldflugors sken

spindelväv klibbade fast
över min kropp
över mitt ansikte
trattminören mötte
svarta änkan visade sorgens väg

hon viskade
det krusade havet vitnar
tårar faller över hennes kropp
fukten smetar din klädnad åt
andas dig lugn

allt är ej det
det ser ut att vara

ödlor salamandrar tände lyktor
lyktträden vajade vind
spindelmor rättade till skruden
den vita puman förde min väg
lade mig inunder granens mantel
ugglemor
satte sig på min vänstra axel
pilande streck syntes i månsilvrande
de pilande
råttor möss sorkar
himmelsfingrar målar
norrskan sydsken
lemurien

lemuren sitter i martallen
vakar med ekorren över stjärnasken
insåg att de vävde mantel till en kvinna
lades över mig
rann nedför skuldror
tvagades i daggkåpebladets brudslöja

hörnen har dragits samman till en
fågelmannen den vilken viskar med träden
ledde hästen
ryktad blänkande till

rid till stranden av de blågröna
perylene nejderna
däri andas
hennes kopparskimrande heleses ögon
till dig

sätt dig vid elden
invänta

jalusiernas uppstigan
i morgonvinden
bege dig in i marknaden
narren tar dig i hand
dansa i bjällrornas knoppars öppnande
inhandla den första apelsinen du möter
med myntet du gavs i ditt hjärta till detta
apelsinen ser sigillet
bryter skalet varsamt
klyftorna faller ut
soldroppar skänker dig vandringsnektar
där allt dras samman till ett

knuten vilar i bergets vagga
draken
drakmodern väntar din stig däri
klyftor slutas samman
seglade mig in i berget det högra
i bergsdalens sång
hon bäddade in mig i fällar

såg knuten lösas
fördes genom labyrinter lagda
uppför stentrappans vindlande innandömes höjd
sju domherrar öppnade bergets skådaröga
toppens port

skimrande väntade den vita vargen
vakar med mina steg i ögonfjädrar

hon lade skärvan i aftonvinden
du finner mina ord i lerkrukan vid dina fötter

du frågar var har jag varit
fråga mig
var har du kommit
och jag svarar dig
hit har jag kommit
i mitraskogens andning

vem talar

ja

mina ord äro långa
läser du orden med guldstoff
ur dina ögonbrunnar
läser du orden i den upplösta
längdens rytm
jambgång
fyller
dig

flyg fågel
flyg ut ur mitt bröst
rör vid hans örsnibb
viska
brusande snäcka
viska

i dina ögon sköljer
min av dig
skönhet

en sak har jag önskat i det tysta
att se mig vacker i dina ögon
solfläckar slöt grinden runt cellen

visa mig
till
de blanka
städerna

däri
allt
är

blankt

minnesblankt

vem
talar

du frågar var har jag varit

fråga mig
var har du kommit

och jag svarar dig
hit

är jag kommen

flyg fågel
flyg ut ur mitt bröst
rör vid hans örsnibb

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten